

ՆՈՐԱՏԻՊ ՄԱՏԵԱՆՔ

Կ. ԲՈՒԼԽՈՍԻ ԿԵՍԵՐՈՒ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՔ,
բարգմանորին Հ. Ա. Վ. ԲԱԳԲԱՏՈՒՆԻՈՑ:

Կ. ՏԱԿԻՍՏՈՍ՝ ԱԳՐԻԿՈՒԱ, ԳԵՐՄԱՆԻԱ,
ԵՒ ՏՐԱՄԱԽՍՍՈՒԹԻՒՆ ԶՀՈՒՅՏՈՐԱՅ:

ԸՆԴ ԵՂԵՒՆԵԱՄ ՅԱՄԱՅՈՒԹԵԱՆ ԲԱՅԱՒԱՅՐԻ ԽՈՐՀՐԴԽՈՒԹԻՒՆ ՀՂԱ:
— Հեղինակն այս գրութեամբ անդորր ամառութեան մէջ իբրեւ եղևին ծառայ մը տակ առանձնացած, կը խօսակցի բնութեան հետ, վերանալով մտաբեր մինչև 'ի խորս անցեալ ժամանակաց և աստուածային Տեսութեան: Կը նկարագրէ բնութեան գեղեցիկութիւնը, և կը բազմաթիւ զայն մարդկային կենաց, ազգաց և դարուց հետ: Մէկը կը գտնայ միշտ նոր և միշտ անթառամել, և միւսն դիւրաթառամ և փոփոխելի: Ի մէջ կը բերէ ջՏիւրոս և զՍիդոն, զԿարթագոն և զՄեքսիկոս, զՀռոմ և զՅունաստան: 'ի քննութիւն կ'առնու յոյն ազգաց փառաց յիշատակները, որովք կը կարծէին յաւերժանալ յաշխարհի: և կը գտնայ որ թէ իրենք և թէ իրենց յիշատակները ասփոքի մը պէս փոքրեցան և զոգցեց անհետացան, վկայելով աշխարհի իրաց ունայնութեան:

Բայց կը դառնայ ու կը հարցնէ, թէ արեօք յունայնութիւն միայն հաստատեալ էր մարդ, երևել միայն երկրիս վրայ և ապա անհետանալ իր գործոց հետ: Կը ցուցնէ թէ ոչ: այլ հանդերձեալ մ'ունէր եր առջին, որուն համար ստեղծուած էր: Բայց որովհետեւ աղօթացած էր այս ճշմարտութիւնը խաւարաւ հեթանոսութեան, երևեցաւ Փրկին աշխարհի, միւսանգամ արծարծել զայն: Իրով լռեցին աշխարհակալք հնոյ աշխարհին, և տարածեց իր թագաւորութիւնն ընդ ամենայն երկիր 'ի ձեռն ձկնորսաց ոմանց, որոնք փոխանակ հեթանոսական

գառն և ծառայական գործուց, անկեցին զգրոջ քառութեւ խաչին 'ի նշան ազատութեան: որուն թագաւորութիւնը կը տեւէ մինչև ցայսօր, և պիտի տեւէ մինչև ցկտարած աշխարհի: յորում' երբ լռէ աշխարհ յամենայն զգալանաց իւրոց, պիտի երևնայ նոյն խաչանիշ գրոյն 'ի նշան պարտութեան մահու և երջանիկ յարութեան:

Ապա վերջ տալով բանիցը, կը յորդորէ զմեծամեծս երկրի և զհաւատացեալս կեալ այնպէս ինչպէս կը պահանջէ Յիսուս, սրբութեամբ և արգարութեամբ: վաստակել և պատրաստել պաշար ու ոռոգիկ անանցական կենաց համար: առաջի աչաց ունեւելով 'ի նպատակ զԱյն, որ է ճանապարհ և ճշմարտութիւն, Յարութիւն և Կենաց:

ԳՈՐԾԱԽՈՐՔ. — Ինչպէս անունն իսկ կը վկայէ, ասիկա ժողովրդական գիրք մ'է, խաչերենէ թարգմանուած: որուն նպատակն է բարեւոքել արուեստաւորաց բարոյական ու նիւթական վիճակը, ջանալով ապաւորել իրենց մտաց մէջ բարեկարգ կենաց, ժուժկալութեան, չափաւորութեան, խնայութեան և փոփոխակի ձեռնտուութեան գեղեցիկ սկզբունքներ:

Գիտենք որ ոսկւոյ անունն և իրեն դիւթիչ զորութիւնը կը խաբէ միշտ զմարդիկ: զոր վրկապաւաւ անմիջական երջանկութեան պատճառ համարելով, հետամուտ կ'ըլլան ո՛ր և է եղանակաւ ձեռք բերել զայն, խիղճընելով անկղտանալ նոյն իսկ և 'ի մեծամեծ ապիրատութիւնս:

Բայց ահա այս զբերելը զոր կը հրատարակենք, կը սորվեցնէ տէր ըլլալ ոսկւոյ անվանիք և առանց խայթի խղճմանաց: հանգիստ ապրելով, նիւթական և բարոյական վիճակը լուսնելով, միանգամայն աստուածային ու մարդկային օրինաց պատկառ կալով: Կը ցուցնէ որ ճշմարիտ ոսկւոյ հանքն 'ի մեզ է, և կը կայունայ մեր սեփն, աշխատութեան, յաջողակութեան և կամաց վրայ: ուսկից առաջ եկած են աշխարհիս ամեն հարստութիւնք:

